

Til stk. 8

Af bestemmelsens 1. pkt. følger, at for behandling af oplysninger, som i øvrigt udelukkende finder sted i journalistisk øjemed, gælder alene bestemmelserne i lovens §§ 40-42 (behandlingssikkerhed) og § 69 (erstatningsansvar ved overtrædelse af reglerne om behandlingssikkerhed).

Bestemmelsen tager sigte på den elektroniske behandling af personoplysninger, som udelukkende foretages som led i journalistisk virksomhed i forbindelse med udarbejdelse af artikler m.v. under anvendelse af almindelige tekstbehandlingssystemer.

Det bemærkes, at databaser m.v. alene vil kunne undtages fra lovens område i det omfang, det følger af undtagelsesbestemmelserne i stk. 4-7.

Af bestemmelsens 2. pkt. følger, at lovens regler ligeledes kun i begrænset omfang finder anvendelse på behandling, som udelukkende sker med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed. Med udtrykket *litterær virksomhed* sigtes til »skønlitterær virksomhed«, f.eks. udarbejdelse af nøgleromaner, se hertil *betænkningen*, side 207. For sådan behandling gælder således kun bestemmelserne i lovens §§ 40-42 og 69.

De nævnte regler gælder alene for behandling af oplysninger, som udelukkende finder sted i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed. Hvis behandlingen ikke kan anses for udelukkende at ske til de nævnte formål, finder lovens regler fuldt ud anvendelse. Datatilsynet fører tilsyn med, om behandlingen udelukkende sker i de nævnte øjemed. Til brug for afgørelsen heraf kan Datatilsynet indhente oplysninger hos den pågældende, jf. herved § 62, stk. 1.

Det er ikke tilstrækkeligt, at den dataansvarlige selv er af den opfattelse, at der er tale om behandling, som finder sted i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed. Der påhviler således den pågældende en vis forpligtelse til at sandsynliggøre, at vedkommendes aktiviteter falder ind under undtagelsesreglen. Datatilsynet - og i sidste ende domstolene - vil kunne gribe ind over for misbrug af reglen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.10.3. og *betænkningen*, side 206-208.

Til stk. 9

Bestemmelsen indebærer, at den gældende ordning vedrørende efterretningstjenesterne opretholdes, jf. lov om offentlige myndigheders registre § 31. Af bestemmelsen følger således, at lovens regler ikke gæl-

der for behandlinger, som udføres for politiets og forsvarrets efterretningstjenester.

Det bemærkes, at videregivelse af personoplysninger til en af efterretningstjenesterne vil være omfattet af loven, uanset der i sådanne tilfælde tillige er tale om en behandling (indsamling), som foretages for den pågældende tjeneste.

Også for så vidt angår efterretningstjenesterne gælder det, at Datatilsynet kan indhente de fornødne oplysninger til afgørelse af, om et forhold falder ind under loven, jf. § 62, stk. 1. Dette vil i praksis ske gennem Justitsministeriet og Forsvarsministeriet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.1.2. og 4.2.1.3.

Til kapitel 2

Definitioner

Kapitlet indeholder definitioner af en række centrale databeskyttelsesretlige begreber. Med definitionerne sikres det, at der sker en korrekt implementering af bestemmelserne i direktivets artikel 2, litra a-h. Samtidig indebærer de foreslåede bestemmelser, at der i videre udstrækning end efter den gældende registerlovgivning gives legale definitioner af centrale databeskyttelsesretlige begreber.

Til § 3

Til nr. 1

I den gældende registerlovgivning er indeholdt en legal definition af begrebet personoplysninger, jf. lov om offentlige myndigheders registre § 1, stk. 3, og lov om private registre § 1, stk. 2.

Også i direktivets artikel 2, litra a, er der medtaget en definition af begrebet personoplysninger. Som anført i *betænkningen*, side 211, må denne definition antages at svare til den gældende legale definition af begrebet personoplysninger. Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes derfor ikke væsentlige ændringer i den gældende retstilstand. Det bemærkes dog, at elektronisk behandling af oplysninger om bestemte personer vil være omfattet af lovgivningen, uanset personerne kun er bipersoner i behandlingen. Efter den gældende retstilstand anses oplysninger om bipersoner i edb-registre m.v. i almindelighed ikke for omfattet af lovgivningen.

I bestemmelsen defineres *personoplysninger* som enhver information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Ved udtrykket *identificerbar person* skal forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for en